

[Herluf Rasmussen.]

grønlandske landsråd, når man betænker, at der — så vidt jeg husker — i 1962 for første gang blev fremsat forslag til en ny arvelov.

I bemærkningerne til lovforslaget kommer den højtærede minister for Grønland ind på det ønskelige i at søge bevaret en enkel og kortfattet lov. Det er jo et meget prisværdigt standpunkt, som efter min opfattelse også burde håndhæves inden for andre ministerier. Jeg tror, at den højtærede Grønlandsministers ord kan virke som en spore på ministerkolleger, og det tror jeg man vil kunne høste megen ros for.

Trods bestræbelser for kortfattedhed og klarhed mener jeg ikke i dette lovforslag at kunne finde noget om, hvorledes man skal forholde sig i tilfælde, hvor de to arvelove kolliderer. Så vidt jeg kan se, kan det ske på enkelte områder, hvor de specielle grønlandske forhold kolliderer med forhold efter den arvelov, vi har i denne del af landet. Det kan f. eks. blive aktuelt i tilfælde af ægteskab mellem en grønlandsk pige og en håndværker fra København. Lad os sætte, at de har giftet sig under hans midlertidige ophold i Grønland, at han har fast ejendom og formue i Danmark og så dør under opholdet i Grønland. Jeg ved ikke, om der på anden vis — jeg har ikke haft lejlighed til at studere det nærmere — er rådet bod på denne mangel, men det kunne være interessant, om den højtærede minister for Grønland, hvis han ikke ønsker at besvare spørgsmålet her, eventuelt ganske kort ville trække det frem i udvalget.

Birthe Wetlesen: Fremsættelsen af forslag til arvelov for Grønland er en naturlig følge af, at vi har fået den nye arvelov hernelde, idet man nu ønsker, at den grønlandske og den danske arvelov skal være så ens, som det er muligt under hensyntagen til de specielle forhold, som gør sig gældende deroppe.

Lovforslaget har været forelagt det grønlandske landsråd og er vedtaget dér. Et par enkelte bestemmelser er dog fremkommet så sent, at landsrådet må behandle dem på sit ekstraordinære møde her i marts.

De uafhængige er velvilligt indstillet over for lovforslaget.

Rosing: Som det ved en sammenligning af den nugældende arvelov for Grønland af 7. juni 1958 og den danske arvelov, lov nr. 215 af 31. maj 1963, kan ses og konstateres, indeholder det foreliggende lovforslag bestemmelser, som tager hensyn både til det specielt grønlandske og det nyeste danske — en blanding af grønlandske retstraditioner og ønsket om retsenhed i begge dele af riget.

Det er en ret omfattende revision af 1958-loven; den bringer vor arvelov tæt op ad den nyeste danske, men dog med visse afvigelser. Det, som også tiltaler mig, er nogle foretagne forenklinger af bestemmelserne i den danske arvelov, så lovens tekst lettere kan forstås. Denne omstændighed og de specielt grønlandske bestemmelser siger i sig selv, at man endnu ikke uden videre kan indføre den her gældende arvelov.

I forbindelse med behandlingen af tidligere grønlandske lovforslag har jeg flere gange udtrykt ønske om indførelse af flere og flere her gældende love, som vor udvikling har skabt behov for. Samtidig har jeg erkendt nødvendigheden af, at man i lovgivningen for Grønland tager hensyn til andre forhold deroppe, og at man retter sig efter udviklingens stadier, hvis lovgivningen skal have en virkning, som naturligt falder ind i den periode, man er inde i, og stemmer med folkets retsbevidsthed.

Derfor vil jeg kalde det foreliggende lovforslag et fornuftigt lovforslag, der både tager det ene og det andet hensyn.

Loven kommer også til at gælde for vore yderste distrikter, Nord- og Østgrønland, som for nylig er kommet ind i den vestgrønlandske kommunalordning. En del af de vestgrønlandske love og kongelige anordninger gælder stadig ikke for disse distrikter og må derfor i den nærmeste tid indføres, for at retsenheden i selve Grønland kan opnås. Disse distrikters repræsentanter i landsrådet har jo anbefalet, at den nye lov på samme tid søges gennemført i hele Grønland. Af hensyn til disse distrikter mener jeg tillige, at en vis tilbageholdenhed må udvises, når der er tale om, at en dansk lov eventuelt skal gælde for hele Grønland. Vore vestgrønlandske love og kongelige anordninger er jo helt nye ordninger for disse distrikter. Derfor er det mig en tilfreds-